

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 26/13
Люксембург, 7 март 2013 г.

Решение по дело T-370/11
Полша/Комисия

Решението на Комисията относно безплатното разпределяне на квоти за емисии на парникови газове, считано от 2013 г., е в съответствие с правото на Съюза

Решението не съдържа дискриминационно третиране по отношение на промишлените инсталации, използващи като гориво въглища

С цел намаляване на емисиите на парникови газове законодателят на Съюза приема през 2003 г. директива¹ за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза. По силата на тази директива Комисията трябва да приеме мерки по изпълнението във връзка с безплатното хармонизирано разпределение на квоти за емисии на парникови газове.

Така, през 2011 г. Комисията приема решение², което се прилага по същество за безплатното разпределяне на квоти за емисии за стационарните инсталации, дефинирани в Директивата, през периодите на търгуване от 2013 г. нататък. Комисията определя показатели за всеки отрасъл и подотрасъл, използвайки като основа средните работни показатели за емисиите на най-ефективните инсталации в тях за 2007 г. и 2008 г. На базата на тези показатели от 2013 г. се изчислява броят на квотите за емисии, които да бъдат разпределени безплатно за всяка съответна инсталация.

Считайки че Решението на Комисията нарушава както Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), така и Директивата, Полша подава жалба пред Общия съд на Европейския съюз.

В решението си, постановено днес, Общият съд заключава, на първо място, че решението представлява мярка по изпълнение на Директивата, която от своя страна е приета въз основа на разпоредбите на ДФЕС относно **политиката в областта на околната среда**. Поради това Общият съд отхвърля жалбата на Полша, доколкото тази държава членка оспорва законосъобразността на решението с оглед на правилата от ДФЕС относно **енергийната политика**.

На второ място, Общият съд отбелязва, че **Комисията не е нарушила принципа на равно третиране, решавайки да третира по еднакъв начин инсталации, които се намират в различно положение, поради използването на различни видове гориво, при определяне на показателите за изчисляване на броя на подлежащите на разпределяне квоти за емисии**.

1 Директива 2003/87/ЕО за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78), съответно изменена с Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. (ОВ L 140, стр. 63).

2 Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 130, стр. 1).

В това отношение Общият съд заключава, че разграничаването между продуктите показатели³ в зависимост от използваното гориво не би окуражило промишлените инсталации, които използват гориво, отделящо повече въглероден диоксид, да търсят решения, позволяващи намаляване на своите емисии. Освен това такова разграничаване би породило риск от увеличаване на емисиите, доколкото би се наложило инсталациите, които използват гориво, отделящо по-малко въглероден диоксид, да го заменят с гориво, което отделя повече въглероден диоксид. Нещо повече, Общият съд счита, че с избора на природен газ, гориво, отделящо по-малко въглероден диоксид, за определяне на показателите за топлина и гориво⁴, се цели намаляване на емисиите на парникови газове.

На трето място, Общият съд заключава, че в оспорваното решение се отчитат по подходящ начин икономическите и социални последици от мерките за намаляване на емисиите на въглероден диоксид. От една страна, приложимите правила за функционирането ще бъдат въведени постепенно от 2013 г. нататък. Инсталациите, които използват гориво, отделящо повече въглероден диоксид — като тези, използващи въглища в Полша — които се нуждаят от голям брой квоти за своята продукция, ще получат първоначално безплатно по-голямо количество квоти за задоволяване на своите нужди. От друга страна, законодателят на Съюза е въвел механизми, подкрепящи усилията на държавите членки, характеризиращи се с относително нисък доход на глава от населението и относително големи перспективи за растеж, с цел намаляване на въглеродната интензивност на икономиките до 2020 г.

Накрая Общият съд отбелязва, че от 2013 г. нататък системата за разпределяне на квоти за емисии ще се основава на принципа на тържната продажба. Така държавите членки ще могат да продават на търг всички квоти, които не са разпределени безплатно, за да могат инсталациите да закупуват липсващите квоти. Нещо повече, тази система ще бъде съобразена с принципа „замърсителят плаща“, доколкото инсталациите, които използват гориво, отделящо повече въглероден диоксид, ще бъдат задължени да плащат цената на закупуването на търг квоти или да намаляват своите емисии.

Следователно Общият съд отхвърля довода на Полша, според който оспорваното решение би довело до намаляване на конкурентоспособността на предприятията, разположени в държавите членки, чието производство по принцип е свързано с въглищата като гориво. В това отношение Общият съд уточнява, че като държи сметка за различното положение на отделните региони на Съюза, Директивата оставя на държавите членки свобода на действие, позволявайки им да вземат финансови мерки в полза на отраслите и подотраслите, които са изложени на съществен риск от изтичане на въглерод⁵ поради разходите за емисии на парникови газове, както и да предвидят разпределянето на безплатни квоти за инсталациите в тези отрасли и подотрасли.

При тези обстоятелства, **Общият съд отхвърля в нейната цялост жалбата, подадена от Полша срещу Комисията.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Решението на Общия съд може да се обжалва само по правните въпроси пред Съда в срок от два месеца, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

---

³ Продуктовите показатели определят максималното количество емисии, които могат да бъдат разпределени за единица продукция от даден продукт.

⁴ Различни показатели се прилагат за производствените процеси, които не са обхванати от продуктов показател: топлинният показател (произведената или консумирана топлинна енергия) или ако топлината не подлежи на измерване — горивният показател (вложената енергия от използваното гориво).

⁵ Става въпрос за релокализиране на дейностите на предприятия на Съюза, които осъществяват дейност в сектори, изложени на силна международна конкуренция, в трети страни, в които изискванията в областта на емисиите на парникови газове са по-малко строги.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106